॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ १११ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नेवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

कृत्वाकठिनभारंसावृक्षशाखावलंबिनं॥ गृहीत्वापरशुंभर्तुःसकाशेपुनरागमत् ॥ ६ ॥ वामेस्कंधेतुवामोरुर्भर्तुर्बाहुंनिवेश्यच ॥ दक्षिणेनपरिष्वज्यजगामग जगामिनी ॥७॥ सत्यवानुवाच अभ्यासगमनाद्धीरुपंथानोविदितामम॥ वृक्षांतरालोकितयाज्योत्स्नयाचापिलक्षये ॥८॥ आगतौस्वःपथायेनफला न्यवचितानिच ॥ यथागतंशुभेगच्छपंथानंमाविचारय॥ ९॥ पलाशखंडेचैतस्मिन्पंथाव्यावर्ततेद्विधा ॥ तस्योत्तरेणयःपंथास्तेनगच्छत्वरस्वच ॥ १० ॥ स्वस्थो स्मिबलवानस्मिदिदृक्षुःपितरावुभौ ॥ ब्रुवन्नेवत्वरायुक्तःसंप्रायादाश्रमंप्रति ॥ १११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामा०सावित्र्युपाख्या नेसप्तनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मार्कंडेयउवाच एतस्मिन्नेवकालेतुद्युमत्सेनोमहाबलः ॥ लब्धचक्षुःप्रसन्नायांदृ ष्ट्यांसर्वंददर्शह ॥ १ ॥ ससर्वानाश्रमान्गत्वाशैब्ययासहभार्यया ॥ पुत्रहेतोःपरामार्तिंजगामभरतर्षभ ॥ २ ॥ तावाश्रमान्नदीश्चैववनानिचसरांसिच ॥ तस्यां निशिविचिन्वंतौदंपतीपरिजग्मतुः ॥ ३ ॥ श्रुत्वाशब्दंतुयंकंचिदुन्मुखौसुतशंकया ॥ सावित्रीसहितोभ्येतिसत्यवानित्यभाषतां ॥ ४ ॥ भिन्नैश्चपरुषैःपादैःस व्रणैःशोणितोक्षितैः ॥ कुशकंटकविद्धांगावुन्मत्ताविवधावतः ॥ ५ ॥ ततोभिस्तृत्यतैर्विप्रैःसर्वैराश्रमवासिभिः ॥ परिवार्यसमाश्वास्यतावानीतौस्वमाश्रमं ॥ ६ ॥ तत्रभार्यासहायःसवृतोवृद्धैस्तपोधनैः ॥ आश्वासितोपिचित्रार्थैःपूर्वराज्ञांकथाश्रयैः ॥ ७ ॥ ततस्तौपुनराश्वस्तौवृद्धौपुत्रदिदृक्षया ॥ बाल्यवृत्तानिपुत्र स्यस्मरंतौभृशदुःखितौ ॥ ८ ॥ पुनरुक्त्वाचकरुणांवाचंतौशोककर्शितौ ॥ हापुत्रहासाध्विवधूःक्वासिक्वासीत्यरोदतां ॥ ब्राह्मणःसत्यवाक्तेषामुवाचेदंतयोर्व चः ॥ ९ ॥ सुवर्चाउवाच यथासभार्यासावित्रीतपसाचदमेनच ॥ आचारेणचसंयुक्तातथाजीवतिसत्यवान् ॥ १० ॥ गौतमउवाच वेदाःसांगाम याधीतास्तपोमेसंचितंमहत् ॥ कौमारंब्रह्मचर्यंचगुरवोग्निश्चतोषिताः ॥ ११ ॥ समाहितेनचीर्णानिसर्वाण्येवव्रतानिमे ॥ वायुभक्षोपवासश्चकृतोमेविधिव त्सदा ॥ १२ ॥ अनेनतपसावेद्मिसर्वंपरचिकीर्षितं ॥ सत्यमेतन्निबोधध्वंध्रियतेसत्यवानिति ॥ १३ ॥ शिष्यउवाच उपाध्यायस्यमेवक्त्राद्यथावाक्यंवि निःसृतं ॥ नैवजातुभवेन्मिथ्यातथाजीवतिसत्यवान् ॥ १४ ॥

भिन्नैर्विदीर्णैः परुषैःकर्कशैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥